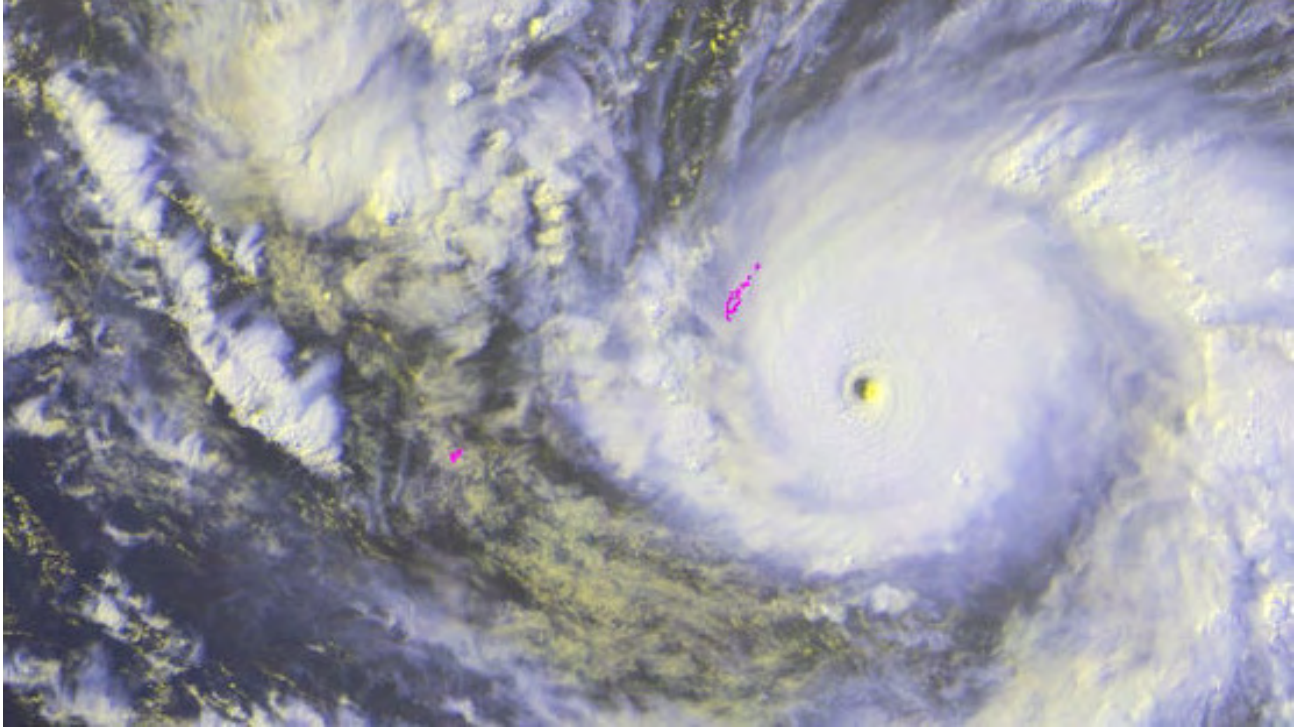

TIFÓ HAIYAN FILIPINES

Pere en veure que el vent era fort, es va acovardir,
començà d'enfonsar-se i cridà: --Senyor, salva'm!
A l'instant Jesús estengué la mà i l'agafà tot dient:
-Home de poca fe! Per què has dubtat?

**LLAVORS
PUJAREN A LA BARCA
I EL VENT VA PARAR**

ADVENT 2013 - Cicle A

**COMUNITAT JESUÏTES BEAT PERE FAVRE
ASSOCIACIÓ ÀKAN - GIRONA**

Discerniment

Joan XXIII es regia per la dita: observa-ho tot, passa per alt molt, corregeix una mica. Francesc relaciona la màxima amb el discerniment ignasià, l'eina que, segons ell, més l'ajuda en el seu ministeri tal com diu en l'entrevista amb Antonio Spadaro, sj, director de Civiltà Cattolica.

Fent paràfrasi del seu pensament, formularia: El discerniment d'Ignasi permet conèixer millor el Senyor i seguir-lo més de prop, actuant amb magnanimitat, tal com expressa una frase atribuïda a Ignasi: Non coerceri maximo, contineri minimo divinum est: no cohibir-se per la grandesa i fer-se present en la petitesa és diví.

Segons Ignasi, per tant, cal encarnar els grans principis en les circumstàncies petites de lloc, temps i persones... És possible tenir projectes grans i dur-los a terme actuant sobre coses petites... Estant en presència del Senyor, cal discernir sense perdre de vista els signes, escoltant el que succeeix, copsant el sentiment de la gent, sobretot el dels pobres.

El Papa pren d'exemple la Companyia de Jesús que hauria d'estar descentrada d'ella mateixa per centrar-se en Crist i en la seva Església, dues referències essencials per mantenir l'equilibri si es viu a la perifèria. En aquest supòsit, el que enforteix de debò la missió de la Companyia és la realitat.

Consultar és cabdal, afegeix el Papa. Els sínodes, per exemple, són llocs importants per realitzar consultes veritables i dinamitzants. Caldrà donar-los una forma menys rígida perquè ell vol consultes reals, diu, no formals.

Aquest llibret invita a la pregària compromesa i discernida des dels pobres. Que totes les accions comencin i acabin en Déu, és a dir, que apuntin a fer arribar a tothom el do de l'amor fidel de Déu. Com en tot moment s'està celebrant l'eucaristia en algun indret de la terra, ens hi podem unir. Els afamats sempre trobaran plat a taula.

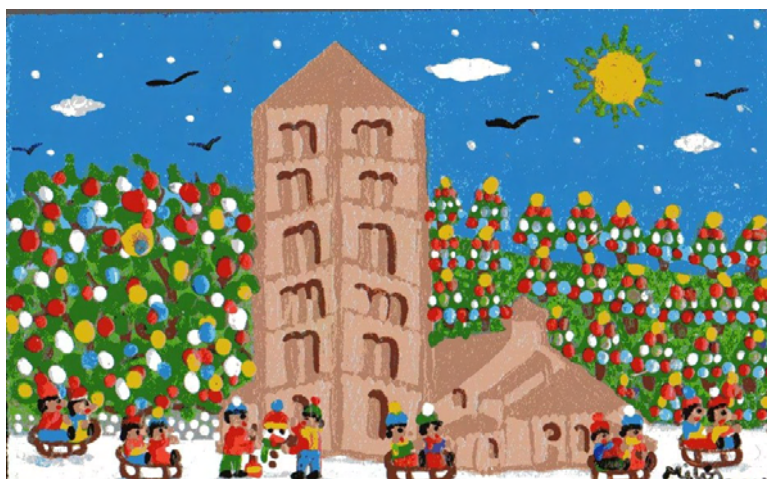
Des de 1990 he escrit aquesta mena de breus pensaments entorn els textos eucarístics de l'advent, de la quaresma i, fins i tot al principi, del temps pasqual. Enguany serà el punt final de la sèrie que ha intentat difondre la Paraula, Jesús, i la seva radicalitat contra la pobresa i la injustícia. En la plana següent he llistat els diferents títols.

Bon Nadal! Bones festes!

Miniatures (73mm x 47 mm) : Milòs González Cabañes
Text: Santi Thió de Pol, sj

TÍTOLS

- 1990 (Fulls separats per a preparar Assemblea CVX Fòrum Joves)
- 1991 Advent amb Maria
- 1992 Salvació encara
- 1993 En la crisi obrim camins
- 1994 Emmanuel
- 1995 Aplanem el camí
- 1996 Solidaritat
- 1997 Ploguin els núvols el Just
- 1998 És urgent, vine!
- 1999 Ets tu qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?
- 2000 En Déu vivim, ens movem i som
- 2001 Ell posarà pau a les nacions
- 2002 Si el Senyor no edifica la casa
- 2003 I, què és la veritat?
- 2004 Immigració? Encarnar-se?
- 2005 Maria somià: que s'esberlin els murs i apareguin un cel nou i una terra nova
- 2006 Cantant de goig sortirem a buscar aigua de les fonts de la salvació
- 2007 Tota terra és pàtria i, tota pàtria, terra estranya
- 2008 Més amor a Déu reduiria el dolor humà. Vine, Senyor!
- 2009 Fem redempció del gènere humà
- 2010 Dónan'ns, Senyor, cada dia, el pa tan necessari
- 2011 La caritat és creativa: empobreix els rics i enriqueix els pobres
- 2012 Jo sense sol, tu sense fe, no valem res, diu l'ombra del rellotge
- 2013 Llavors pujaren a la barca i el vent va parar

1r diumenge d'Advent, 1 de desembre

Is 2,1-5 Cap nació no empunyarà l'espasa, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. **Sl** 121 Anem a la casa del Senyor. És allí que hi ha els tribunals de justícia. **Rm** 13,11-14 Despullem-nos de les obres de la fosca. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor. **Mt** 24,37-44 Vetlleu, estigueu a punt, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.

El Papa compara l'Església a un hospital de campanya. Cal d'antuvi curar les greus ferides. Dues medecines són necessàries: justícia i misericòrdia. Precisament l'arma més feridora és la injustícia.

Jesús, metge just, planta tenda revestit de la nostra feblesa. Ignasi examina de prop els vestiments de Jesús per inspirar el seu propi vestit. Què ha fet Crist per mi? Què he de fer jo per ell?. L'any litúrgic invita a configurar Jesús com a registre de la nostra vida. Apressem el temps. Sempre advent. Vine, Senyor!

dilluns, 2 de desembre

Is 4,2-6 El Senyor crearà un núvol durant el dia i una flama durant la nit, com una cabana, que fa ombra en dies de calor i aixopluga durant el temporal. **SI** 121 Quina alegria: anem a la casa del Senyor. **Mt** 8,5-11 Diu Jesús: Vinc a curar-lo. Diu el centurió: No sóc digne que entreu a casa meva. Digueu-ho només de paraula i el meu criat es posarà bo. Jesús se n'admirà: molts d'orient i occident s'asseuran a la taula d'Abraham, Isaac i Jacob en el Regne.

La humanitat sencera en persona podria expressar-se amb la humilitat del centurió. No som dignes de l'entrada de Jesús al nostre món. N'hi havia prou amb una paraula. Però Déu va voler que fos sentida amb la seva màxima calidesa. L'amor fidel de Déu quedà cauteritzat per sempre en la pell de la humanitat: l'ombra de Jesús a la creu. No necessitem altra cabana de llum i de protecció. És el do de la veritat divina que acabarà atraient i sanant tot.

dimarts, 3 de desembre - St Francesc Xavier

Is 11,1-10 L'Esperit de justícia reposarà sobre el rebrot de la soca de Jessé. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit. **SI** 71 Salvarà els desvalguts que no tenen defensor. **Lc** 10,21-24 Jesús, ple de l'entusiasme de l'Esperit Sant, digué: "Us enalteixo, Pare, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos.

Quines persones queden més lluny del missatge central de Jesús? "Tothom ha de saber que és estimat per Déu. Tothom ha de poder estimar". Déu és amor i qui estima és fill de Déu. El pecador no sap què és estimar i, havent-ne fet de grosses, no pot creure que ningú l'estimi. Similarment, la pobresa que rosega tantes vides és un medi terriblement opac a l'amor de Déu. Dia rere dia el Papa insisteix a posar al centre de l'Església la gent necessitada d'amor. El moment actual d'església demana testimonis.

dimecres, 4 de desembre - St. Joan Damascè

Is 25,6-10a Aquell dia, el Senyor farà desaparèixer el vel de dol que cobreix tots els pobles. Eixugarà les llàgrimes de tots els homes. **SI** 22 El Senyor em mena al repòs vora l'aigua. **Mt** 15,29-37 La gent en veure que els muts parlaven, es restablien els esguerrats i els cecs hi veien, es meravellava i glorificava Déu.

Aquests dies es viu constantment la tragèdia de Filipines: noves imatges, nous drames, noves dades numèriques, noves impotències d'ajuda. Es multipliquen les necessitats físiques, psíquiques i espirituals. Aquesta concentració de dolor familiar i nacional ha d'esperonar la nostra atenció a l'enorme dolor de la humanitat sencera. Com a cristians hem de presentar tots aquests ferits a Jesús, tal com feren els seus contemporanis i rebre la missió d'ell mateix que fem nosaltres el mateix que ell: acollir i sanar.

dijous, 5 de desembre

Is 26,1-6 Confieu sempre en el Senyor que és la roca eterna. Ajau a la pols la ciutat inaccessible, tothom la trepitja, hi passen els pobres i els humils. **Sl** 117 Obriu-me les portes; entraré a donar gràcies al Senyor. **Mt** 7,21.24-27 El qui compleix les meves paraules és com l'home prudent que construeix la casa sobre roca. Res no la fa caure.

Se'ns ha indicat la roca de la vida, la Paraula divina. És la bellesa absoluta de l'amor solidari amb el dolor. Caritat. Déu. Complir les paraules de Jesús és obrir passeres segures per a tothom. Construcció sobre roca. L'eucaristia és escola d'aquesta bellesa. S'hi convoca tothom i tothom és saludat i reconegut. S'aporta a la comunitat la inquietud pels problemes de la perifèria on s'ha estat en missió tota la setmana amb els ulls ben oberts i les mans ben actives. S'embenen ferides, es cuiden ancians i nens, és lluita per la justícia i el bé comú.

dv, 6 desembre - St Nicolau Dia de la Constitució (1978)

Is 29,17-24 Els sords sentiran llegir les paraules del llibre, els ulls dels cecs passaran de la fosca a la llum. **Sl** 26 Desitjo amb tota l'ànima poder viure a la casa del Senyor tots els dies de la meua vida. **Mt** 9,27-31 Jesús preguntà als dos cecs: ¿Creieu que puc fer això que demaneu? Responen: sí que ho creiem. Els tocà els ulls i recobraren la vista.

"Quan l'Església veu que un país assumeix el seu propi destí, després d'haver-se preparat assenyadament, no pot fer res més que alegrar-se'n a tall d'una promoció humana que és del tot conforme amb els designis del Creador. ¿No entra dins el pla diví que cada societat, un cop adquirida la maduresa necessària accedeixi un dia a la responsabilitat i ocupi el seu lloc en el concert de les nacions" (Pau VI 1-3-1968). Tenim Constitució, cert, però no depèn del vot d'una majoria externa que una minoria sigui i reclami ser un poble, una nació.

dissabte, 7 de desembre - St. Ambrós

Is 30,19-21.23-26 Ja no ploraràs més. Així que el Senyor sentirà el teu crit d'auxili, s'apiadarà de tu i t'escoltarà. **Sl** 146 El Senyor té comptats els nombres dels estels. **Mt** 9,35-10,1.6-8 En veure aquella multitud com ovelles sense pastor, se n'apiadà. "La collita és molta; els segadors, pocs. Demaneu a l'amo dels sembrats que n'hi faci anar més".

Xavier reproduïa el sospir de Jesús: "... quants milers i milers es farien cristians si hi hagués operaris que no cerquessin els seus interessos sinó els de Jesucrist... sovint se'm cansen els braços de batejar i em quedo sense veu de tant dir el crec en un Déu, els manaments en la seva llengua i altres oracions...". Avui les Filipines han estat abatudes. És cert, tal com diu Jesús, que Déu crida cadascú pel seu nom i que ens cuida més que els ocells del cel i les flors del camp? Necessitem tocar aquesta bona notícia amb el testimoni de la solidaritat.

diumenge, 8 de desembre - 2n d'advent
La Immaculada Concepció de Maria

Gn 3,9-15.20 Adam menjà del fruit de l'arbre... El Senyor Déu digué a la serp: Faré que sigueu enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. **Sl 97** Tothom ha vist la salvació del nostre Déu. **Ef 1,3-6.11-12** Déu pare de nostre senyor Jesucrist ens ha beneït amb tota mena de benediccions en Jesucrist. **Lc 1,26-38** Déu envià l'àngel Gabriel per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria: Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu. Tindràs un fill.

Mural en memòria de Mn. Joan Alsina, capellà obrer de Girona, assassinat al pont Bulnes de Santago de Xile el 19-09-1973 a les 10h. Restaurat enguany, en el 40è aniversari.

Els adversaris maliciosos dels inicis cristians titllaven Jesús de fill de violació (d'un soldat romà, Panthera, trabucant la paraula verge, Parthene) o. fins i tot, de prostitució.

Els cristians en canvi van començar a venerar-la al capdavant de les llistes d'apòstols i màrtirs. És santa perquè el fill és obra de Déu - virginitat- i mai no ha estat tocada pel mal -immaculada-.

Infantà el fill dues vegades, el Nadal de la pobresa i el calvari de la manifestació absoluta de l'amor de Déu. Per tant, entenem que acompanya les nostres desgràcies i naixements difícils: "no tenen vi!". Beneïda siguis, Maria.

dilluns, 9 de desembre

Is 35,1-10 El desert estan de festa. El coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. **Sl** 84 El Senyor donarà la pluja, i la terra donarà el seu fruit. **Lc** 5,17-26 Uns homes portaven un paralític, aixecaren les rajoles i el baixa-ren amb la llitera al mig, davant Jesús. Ell, en veure aquella fe, li diu: "Els teus pecats et queden perdonats". I, més endavant: "Aixeca't, carregat la llitera, i vés-te'n a casa".

A qui se li acut despenjar un paralític des d'un teulat? La fe de l'invàlid i la tan bona fe dels portadors van emocionar Jesús. Coincidia amb ells, tant en fe com en bona fe. Dóna el perdó diví. Allibera per dins i per fora. El tollit ara vola, carrega la llitera! Acusen, però, Jesús de pretensions divines. Blasfema! El bé és causa de condemna. Per als fariseus Déu no pot ser tal com és Jesús, amic de pecadors i marginats! Justament el Papa ara ens insisteix. Aneu a la perifèria! Desmunteu sostres! Arrimeu tothom a Jesús!

dimarts, 10 de desembre

Is 40,1-11 Puja en una muntanya ben alt, missatger que anuncies la bona nova! Crida ben fort. **Sl** 95 El cel se n'alegra; la terra hi fa festa, bramula el mar amb tot el que s'hi mou. **Mt** 18,12-14 Si un home té cent ovelles i se n'esgarria una, no deixa les noranta-nou i va a buscar l'esgarriada? El vostre Pare del cel no vol que es perdi ningú.

El barranc de l'extraviat oscil·la entre dos precipicis, la misèria que deshumanitza i el pecat enverinat. En tots dos casos l'amor de Déu queda ben somort. Ni s'hi creu, ni tan sols se'l somnia. Pregona'l, missatger! Fes-lo palpar! Els rics llencen milions: energia, capricis, deixalles... Es tanquen les portes als immigrants, als febles. Igualment, es codemna els pecadors. No hi ha pietat! Que lluny estem de l'evangeli. Nosaltres, en realitat, som els perduts! Cal fer cordada amb Jesús per sortir del barranc.

dimecres, 11 de desembre

Is 40,25-31 Com pots dir que la teva causa passa per alt al teu Déu? Ell dóna noves forces als qui estan rendits. **Sl** 102 El Senyor et guareix de tota malaltia i et sacia d'amor entranyable. **Mt** 11,28-30 Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo sóc humil de cor, i trobareu el repòs.

L'assessor papal, card. Rz. Maradiaga, deia (Dallas, 31-10-13), "El sacerdocí original de Jesús és el que s'ha de recuperar... el primer tret consisteix que s'ha de semblar als seus germans en tot... Cal tornar a la vida de Jesús el qual, tot i ser un laic, va transformar el sacerdocí. La seva vida va ser sacerdotal en el sentit que es va fer home, lluità per la justícia, criticà els vicis del poder, s'identificà amb els més oprimits, tractava les dones sense discriminació... es veié perseguit i crucificat fora ciutat. Aquest sacerdocí original de Jesús és el que ha de continuar a la història." Aquest és el sacerdocí de tots, laics i preveres.

dijous, 12 de desembre

Is 41,13-20 Els pobres desvalguts buscaven aigua i no en trobaven. La set els ressecava la llengua. Jo, el Senyor, els escolto i no els abandono. **SI** 144 El Senyor és bo per tothom. **Mt** 11,11-15 El Regne de Déu s'obre pas amb fermesa i els violents se n'apoderen.

El Regne és fer les coses segons Déu. Aquest és el criteri absolut de discerniment. És tan ferm que requereix violència. El pacte de les catacumbes d'opció pels pobres dels bisbes del Concili, Puebla, Aparecida, Romero, Joan Alsina i Quim Vallmajor... El Papa insisteix, el Regne és amor amb cura especial dels desafavorits. Molts immigrants que creuen pel carrer tenen aquesta experiència divina. Per passar els filats mortífers de concertines incisives de Melilla cal doble vestit o una manta o... algun company que fa de catifa protectora mentre ell va ferint-se greument. Déu els ha protegit en els viatges infernals. Vingui a nosaltres el vostre Regne!

divendres, 13 desembre - Sta. Llúcia

Is 48,17-19 El Senyor lluita a favor teu: t'instrueixo per al teu bé i t'indico el camí que has de seguir. **SI** 1 El Senyor empara els camins dels justos. **Mt** 11,16-19 Com que no m'estic de menjar ni de beure, em dieu golut i que sóc amic de pecadors. Però les obres acrediten l'autèntica saviesa.

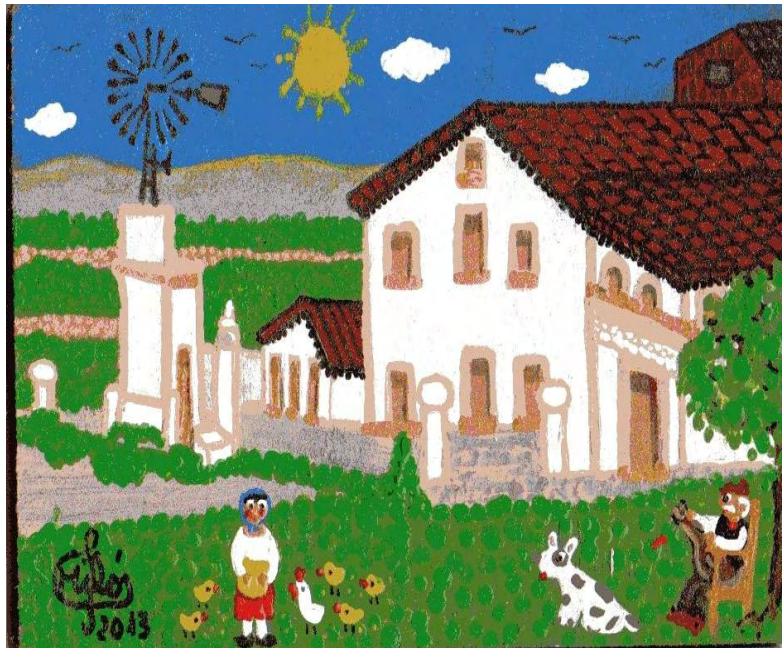
L'Església sent la importància de parlar del final, del sentit de la vida, de la mort, del futur, de l'últim. Però només serà creïble si s'ocupa seriosament dels neguits penúltims: la fam, l'habitatge, l'abús, l'educació, l'esclavatge laboral. La flaire de molses i suros, de gui i de boix grèvol, endolcint les figuretes del pessebre, preludien la gran empresa de Jesús que commemorem al Nadal. La seva opció per la perifèria és imparable. Pastors, pessebre, bolquers. Estima. ¿Els cristians d'avui estem en l'onda de Jesús, de proximitat i acollida?

dissabte, 14 desembre - St. Joan de la Creu

Sir 48,1-4.9-11 Feliços els qui abans de morir veuran el teu retorn, Elies! **SI** 79 Déu de l'univers, veniu i visiteu aquesta vinya, que la vostra mà havia plantat. **Mt** 17,10-13 Jesús respon als deixebles: Elies ja ha vingut, però en lloc de reconèixer-lo, l'han tractat com han volgut.

"Que bien sé yo la fonte que mana y corre, aunque es de noche". El poeta sap en la fe que la font és la comunitat trinitària vessada en la humanitat en la nit de la vida. El resultat de la comunicació és un intercanvi que Maria constata al peu del bressol: "Y la Madre estaba en pasmo/ de que tal trueque veía:/ el llanto del hombre en Dios/ y en el hombre la alegría...". I contemplant d'una volada tota l'actuació de Jesús a la terra, Joan de la Creu esclata enamorat: "Mil gracias derramando/ pasó por estos sotos con presura/ y yéndolos mirando/ con sola su figura/ vestidos los dejó de su hermosura". Inspirat en la fosca d'un sotescala
!

3r diumenge d'Advent, 15 de desembre

Is 35,1-6a.10 Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. **Sl** 145 El Senyor guarda els forasters. **Jm** 5,7-10 Tingueu paciència, mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra. **Mt** 11,2-11 -Ets tu el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre? -Digueu a Joan el que veieu: els cecs hi veuen, els invàlids caminen...

La compassió és distintiva de Jesús. S'implicava amb els problemes de la gent i amb la glòria del seu Pare. Manament doble, amor a Déu sobre tot i amor al germà. Tenim a l'església aquest distintiu?

El Bisbe de Roma insisteix: anar a la perifèria; adherir-se a Jesús. ¿No ens avergonyeix tenir tantes famílies a l'atur, tants habitatges embargats, tanta gent desnonada? A costa d'això altres s'enriqueixen. Hi ha qui ha comprat mil pisos! De ganga? De robatori!

¿Com es mantenen lleis que retenen separades famílies anys i anys, sense estalvi perquè ni dret de treball tenen? Els fills els reconeixeran quan es retrobin? Protesto! Els humans mereixem un altre tracte.

dilluns, 16 de desembre

Nm 23,2-7.15-17a Balaam d'ulls penetrants vaticina: Ja el veig... de Jacob en surt una estrella. **Sl** 24 Fes, Senyor que conegui les teves rutes. **Mt** 21,23-27 -Amb quina autoritat actues així? Jesús respon: -De qui havia rebut Joan la missió de batejar, de Déu o era cosa humana?

Cal afilar la mirada per descobrir les llavors divines de les diferents religions. Urgeix discernir, i compartir, les aspiracions comunes al bé, a la dignitat i a la pau. Els moviments migratoris demostren la necessitat i la possibilitat de l'ajuda mútua en la recerca de Déu. Els cristians recolzen en l'autoritat de Jesús. Examinant els seus fruits, les seves obres l'acrediten, va fer el bé, no va crear dependències. Posava dempeus els caiguts. Els feia autors de les seves vides.

dimarts, 17 de desembre

Gn 49,2.8-10 El ceptre no serà mai pres a Judà, els seus fills seguiran governant fins que vindrà aquell a qui és destinat. **Sl** 71 Que els pobles es valguin del seu nom, Senyor, per augurar-se la felicitat. **Mt** 1,1-17 Jesús..., fill d'Abraham, de Jacob, de Judà, de David, ... fill de Josep, l'espòs de Maria, de la qual nasqué Jesús, anomenat Messies.

En Abraham es troben les tres religions del llibre. Israel avui encara fa seva la promesa de la terra. Nous assentaments en terres d'altres, a la vista dels camps de refugiats dels expoliats. Trista realitat actual de Terra Santa. Per als cristians, la promesa es refereix a Jesús i la seva conquesta del territori interior, fins a sentir la filiació sempre, sigui on sigui. Cada persona és terra promesa. Per haver-la Jesús donà la vida.

dimecres, 18 desembre

Jr 23,5-8 Vénen dies, diu l'oracle del Senyor, que farà germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent. **Sl** 71 S'apiadarà dels pobres i dels febles, salvarà els desvalguts que no tenen defensor. **Mt** 1,18-24 Abans de viure amb Josep, es trobà que Maria esperava un fill per obra de l'Esperit Sant.

¿Tingué por Josep de la responsabilitat inesperada? Amb ell el nen aprendria a tocar claus i fusta, a pregar, a dir pare. Li ha de donar el cognom davídic. Acceptà l'encàrrec! A cada família es confia aquesta tasca. -Els fills, pares i mares, no us pertanyen. Vosaltres els pertanyeu. El vostre amor mutu i la vostra dedicació són el terreny adient i necessari per a orientar-los vers Déu i vers els altres. L'amor sempre vessa i redunda. No l'escatimem!

dijous, 19 de desembre

Jt 13,2-7.24-25a La dona de Manoé era estèril, L'àngel li anuncià un fill, Samsó, que seria el primer en lluitar contra els filisteus. **Sl** Senyor, sigues el meu castell de refugi, la meva roca salvadora. **Lc** L'àngel anuncià a Zacaries que la seva dona, Elisabet, tindria un fill que precediria el Senyor amb l'esperit i el poder d'Elies.

"La alegría del Evangelio" és el títol del recent escrit pontifici. El motiu central és la vida amb Jesús. Les dues anunciacions d'avui permeten capgirar també el títol pel de "L'Evangelio de l'alegría". En efecte, cada lletra anuncia les mil maneres de tendresa i de llum de l'estada de Déu amb nosaltres. El Papa vol redreçar l'Església i, si ho demana als altres, també s'ho demana a ell mateix. Cal llegir el document! En recullo un també senzill anunci: "l'Església no és una aduana, sinó la casa paterna on hi ha lloc per cadascú amb la seva vida a coll". Una Església que comparteix el jou. Missionera.

divendres, 20 de desembre

Is 7,10-14 El Senyor digué a Acaz: demana un senyal prodigiós, tan avall com vulguis o tan amunt com vulguis: la noia tindrà un fill: serà Déu-amb-nosaltres. **Sl** 23 Ha d'entrar el Senyor, el Rei de la glòria. **Lc** 1,26-38 Ave, plena de gràcia, el Senyor és amb tu. No tinguis por. El poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra.

El poeta contempla així la confessió de Maria en humil pregària: <<Volia ser serventa de casa del Senyor. I mentre, agenollada, a Déu amb gran plor li deia: "-Em sento indigna de gosar voler tant", la finestra s'obria i m'omplia d'espant. Un àngel...>>. No s'esdevé solidari de cop. S'hi creix lentament, humilment, sàviament, al costat d'altres. Maria és mestra de servei, adherida al voler del Pare, infantant Jesús per obra de l'Esperit. L'Església la secunda en els seus sants i acut a ella en els seus pecadors. Cal enfortir avui la devoció a Maria per aprendre a fer-nos incondicionals de Déu i dels altres. Déu-és amb-tu és la penyora del Déu-amb-nosaltres. No cal res més.

dissabtes, 21 de desembre

Ct 2,8-14 Escolteu, sento la veu del meu estimat! Mireu com ve, trescant per les muntanyes. Em diu, l'hivern ha passat. **Sl** 32 Justos, aclameu el Senyor amb un càntic nou. **Lc** Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me?

Nadal és imminent. Avui comença l'hivern de l'any i... s'acaba l'hivern dels temps! En les actuals passes eclesials de recuperació del concili, de mirar cap a les perifèries i de portar al cor de la comunitat els pobres sentim revifat l'escalf primerenc. Quan Maria saltirona cap a la muntanya busca una dona vella, amagada i poruga. En veure's, l'alegría és infinita i comença el servei i la dansa. El món feixuc dels qui no tenen res esclatarà de goig amb la recuperació evangèlica de la comunitat eclesial. Hi ha tanta gent a la que salvaria ni que fos una mirada...!

4t diumenge d'Advent, 22 de desembre

Is 7,10-14 La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel. **Sl** 23 Rebrà els favors del Déu que salva. **Rm** 1,1-7 Pau, destinat a anunciar la Bona Nova de Déu, que es refereix al seu fill Jesucrist. **Mt** 1,18-24 Josep, que era un home bo, es proposava desfer en secret l'acord matrimonial. Se li aparegué en somni un àngel del Senyor. No tinguis por de prendre a casa teva Maria com esposa.

Posem sota el coixí una carta de bones notícies. Ja no diguem, si és una declaració delicada d'estimació.

Els apòstols van experimentar així la notícia de l'amor de Déu ben tangible en Jesús. La fidel adhesió de Jesús a la comunitat, fins a la mort, ho demostrava. L'evangeli de Joan ho rebla en frase lapidària: tant ha estimat Déu el món que ha donat el seu fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell.

Maria va creure, Josep va creure, Pau va creure. Val la pena rellegir la carta. Empapem-nos d'Escriptura.

dilluns, 23 de desembre

1S 1,24-28 Anna digué a Elí: Aquest noi, en Samuel, és el que jo demanava al Senyor i ell me'l va concedir. **1S** El Senyor aixeca de la pols el desvalgut, treu el pobre de la cendra. **Lc** 1,46-56 La meva ànima canta al Senyor. L'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació.

Anna i Maria: estèril, una; verge, l'altra. Ambdues reben el regal d'un fill. Samuel queda al temple. Jesús, no. Ell és el temple. Ell és l'abraçada de cel i terra, el guia de la humanitat nova. Exalça els humils, diu Maria; els últims seran els primers, dirà Jesús: Ell redreçarà la justícia. Derroca els poderosos, exclama Maria. Els primers seran últims, sentència Jesús. Maria preveié la revolució del Nadal.

dimarts, 24 de desembre

2S 7,1-5.8b-12.14a.16 Natan digué a David: el Senyor diu "et donaré per successor un descendent. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill". **Sl** 88 Ell em dirà: Sou el meu Pare, la roca que em salva. **Lc** 1,67-79 Perquè Déu ens estima, ens visitarà un sol, que ve del cel, per il·luminar els qui viuen a la fosca i guiar els nostres passos per camins de pau.

Arran de llums i músiques, molts pares i mares, i avis i àvies, lliguen caps per tenir tothom a taula durant les festes. Sovint calen equilibris. Aquesta preparació familiar és paràbola de la preocupació de Déu per reunir-nos a tots a la taula del fill estimat. Jesús sí que, com a germà gran i bon pastor, serà capaç de portar-nos a la pleta de la pau de l'amor diví. Haurem d'estar alerta i doblar l'acolliment familiar i comunitari. Atenció a la gent sola aquests dies! Cura especial també dels immigrants!

Missa vespertina

Is 62,1-5 No et podran dir més "L'Abandonada", No podran dir "La Desolada" a la teva terra; a tu et diran "Jo-me-l'estimo".

Sl He fet aliança, jurant a David: mantindré per sempre la teva dinastia.

Ac 13,16-17.22-25 (Pau a la sinagoga d'Antioquia de Pisídia) De la descendència de David, Déu, tal com ho havia promès, ha donat a Israel un salvador, Jesús. **Mt** 1,1-25 Jacob va ser pare de Josep, l'espòs de Maria, de la qual nasqué Jesús, anomenat Messies.

Tal nit com avui el cor tremola una vegada més recordant tantes famílies que han perdut casa seva rere la crisi i els contractes hipotecaris tan injustos. D'aquest allau de desnonaments hi ha qui treu gran avantatge, amb quatre rals i informació privilegiada. La fragilitat de la Sagrada Família acompanya, si més no, el plor d'aquestes famílies que estan a la intempèrie. Que Déu els faci sentir l'escalf de Jesús nat.

Nadal - Missa del gall

Is 9,1-6 Una llum resplendeix per als qui viuen al país tenebrós. **Sl** 95 Anuncieu de dia en dia que el Senyor ens ha salvat. **Tt** 2,11-14 Jesús s'entregà a si mateix per fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé. **Lc** 2,1-14 Sortí un edicte. Josep pujà a Bet-Lehem per inscriure's amb Maria que esperava un fill. Es van complir els dies. L'embolcallà i el posà en una menjadora. No havien trobat lloc a l'hostal.

Edictes de dominació, reglaments... Si la gent sabés les llàgrimes que costen les llargues esperes dels PAPERS! Treball? Habitatge? Reunificació familiar? Expulsió?

Contrast. Missa del gall, alegria al carrer, sopars familiars: cada ovella al seu corral. Els àngels anuncien la bona nova als qui dormen al ras. Tampoc el Messies no tenia casa. Jesús, la teva pobresa ens enriqueix de cop. "Pau", canten els àngels, "que l'estimació de Déu a la humanitat és absoluta". Que el cor mediti aquests misteris.

Nadal

Missa de l'alba

Is 62,11-12 De la ciutat de Sió diran: la que té un enamorat. El seu salvador ja és aquí. **Sl** 96 Tots els pobles contemplen la seva glòria. **Tt** 3,4-7 L'amor que Déu té als homes no l'han mogut les nostres bones obres, sinó la seva bondat pel poder de l'Esperit que ha vessat a mans plenes per Jesucrist. **Lc** 2,15-25 Els pastors a Bet-Lèhem trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora.

Bet-Lèhem és un pronòstic: significa Casa del Pa. Jesús ja és posat en una menjadora. Pa baixat del cel. Sentirà la fam dels seus oients i demanarà als deixebles que donin pa a una multitud. Ensenyarà en la pregària a demanar el pa tan necessari de cada dia i s'acomiarà repartint el pa, el seu cos.

Déu és repartició de pa. Aquests dies i sempre ha de ser neguit cristià la comunió i la repartició. Caldrà vetllar la gent sola, els pobres, els immigrants.

Missa del dia de Nadal

Is 52,7-10 Escolta quins esclats de goig: veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió. **Sl** 97 El Senyor ha revelat la seva ajuda. **He** 1,1-6 Déu ara ens ha parlat en la persona del Fill. **Jn** 1,1-18 Al Principi ja existia el qui és la Paraula, estava amb Déu i era Déu... El qui és la Paraula s'ha fet home... i hem vist la seva glòria, ple de gràcia i de veritat.

Déu parla, mut; Déu consola, plorant; Déu vesteix, en bolquers; Déu no dreix des d'un pessebre. La Paraula de Déu és el seu desig de comunicació i l'impuls inaudit del seu projecte. Nadal és l'inici d'un llarg camí solidari que mena a la creu, és a dir, a la manifestació de l'amor fidel estacat al dolor del món. Quina glòria més formosa!

De fet, la Paraula sembrada en nosaltres vol fructificar al cent per u. Pa per tothom. Empeltats com sarments al cep, vi de festa a desdir.

Bon nadal!